

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۱/۲۲

نادر نورزایی

وای از سخت گیری های نحویان!

نحویان جماعتی سخت گیر اند. هر بار کسی اشتباه در املاء و یا تلفظ کلمه ای بکند وی را به دادگاه شان می کشانند و بر وی عتاب می کنند. آنها خود را حافظان زبان تصور می کنند. می دانیم که زبان یک پدیده ای سیال است و سخت گیری نحویان موجه نیست. نه در واژه های زبان و نه در گرامر زبان کدام تقدس نهفته است. در بعضی از نوشته های اینترنتی، بعضی از نحویان چنان بر همدیگر می تازند و در زبان مو شکافی می کنند که تعجب آور است. در باره نحویان و طرز برخورد شان با ما مردم عام، شمس تیریزی قصه ای دارد که در "مقالات شمس" آمده است که من

به زبان خود آنرا گزارش می دهم:

روزی یک نحوی در چمین می افتد. عابری از مردم عام مانند من و شاید شما بر وی گذر می کند و دستش را دراز می کند تا به وی کمک کند از لجنزار بیرون شود. عابر می گوید:

هاتِ یدک (دستت را بده!) نحوی در حالیکه در مزبله دست و پا می زند می گوید:

برو تو از اهل من نیستی! چون عابر از نگاه نحوی باید می گفت: هاتِ یدک و "کاف" را بدون زبر تلفظ کرده بود. عابر دوم هم به سر نوشت راهرو اول دچار می شود تا اینکه یک نحوی پیر از راه می رسد و می گوید:

یا ابا عمر، قد وَقَعْتَ فِي الْقَدْرِ. آن زمان نحوی می گوید تو از اهل من هستی و دستش را به وی می دهد. این نحوی چون پیر بوده است نمی تواند نحوی را از چمین بیرون کشد و خودش هم در مزبله می افتد و هر دو غرق می شوند!

در این قصه ای شمس ظرافت های نهفته است که قابل تامل است. طالبان حاکم بر کشور هم نحویان سخت گیر اند. آنها می گویند:

ما با نمایندگان زن ملل متحد ملاقات نمی کنیم چون نا محرم اند! ما به دیگر کشور های اسلامی کاری نداریم چون هیچ کدام شان 40 سال تمام برای تحقق اسلام عزیز مثل ما جنگ نکرده اند. ما عنعنات خود را داریم. زن نباید با مرد در یک اداره کار کند چون نا محرم است. آنها اصرار دارند که تمام مردم افغانستان به زبان آنها صحبت کنند، یعنی بگویند:

هاتِ یدک! در غیر آن، حاضر اند 40 میلیون افغان را با خود در چمین همراه خود غرق کنند!

آیا مردمان این کشور حاضر اند همراه طالب در چمین غرق شوند؟